

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/163/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120202996
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7120202996.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: 365.bank, a. s., sídlo: Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom: Dvořákovo nábřežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: A. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., E. F. s adresou na doručovanie G. XXX, XXX XX B. C. H., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Jurko, advokát, s.r.o., so sídlom: Dominikánske námestie 11, 040 01 Košice, IČO: 36 863 408, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 6.6.2023, č.k. 32Odi/2/2020-92 takto

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok č.k. 32Odi/2/2020-92 zo dňa 6.6.2023.
- Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol:
I. Zrušuje oddĺženie žalovanej, A. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., E. F., o ktorom bolo rozhodnuté Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 11.09.2019 pod sp. zn. 31OdK/458/2019.
II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanej.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej mu dňa 21.2.2020, ktorou žalobca žiadal, aby súd zrušil oddĺženie žalovanej, o ktorom rozhodol Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 11.9.2019 pod sp.zn. 31OdK/458/2019.

2.1. Dôvodil, že dňa 21.3.2019 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. 1915592340, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a Sadzobník poplatkov žalobcu, pričom žalovaná podpisom na zmluve potvrdila, že sa s nimi oboznámila a s nimi súhlasí. Oddĺženia sa žalobca domáha z dôvodu, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Dňa 21.3.2019 totiž podpísala žiadosť o úver, v ktorej uviedla, že nemá žiadne mesačné splátky a napriek ňou deklarovanej príjmu vo výške 630,- eur mesačne neuhrádzala svoje záväzky, čím spôsobila ich predčasné zosplatnenie. Je tak zrejmé, že už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedela, že svoje záväzky plniť nebude, čoho dôkazom je skutočnosť, že už 6 mesiacov od podpisu zmluvy bol vyhlásený na jej majetok konkurz. Z uvedeného tak možno vyvodíť aj to, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

3. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť argumentujúc, že v danom období úver riadne splácala.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil následovný skutkový stav:

- uznesením Okresný súd Košice I č.k. 31OdK/458/2019-22 zo dňa 11.9.2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. – I. A. a zároveň dlžníka zbavil všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a ustanovil JUDr. Martina Morochoviča za správcu konkurznej podstaty;
- oznámením správcu zo dňa 12.11.2019 doručeným súdu, správca dlžníka oznámil, že zverejnením oznámenia, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu sa konkurz dlžníka (žalovanej) končí. Oznámenie správcu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 221/2019 zo dňa 15.11.2019, čím došlo k zrušeniu konkurzu;
- návrh na vyhlásenie konkurzu navrhovateľa (žalovanej) bol súdu doručený 2.9.2019, spracovaný podateľňou 3.9.2019. Dlžník (žalovaná) dňa 23.7.2019 navštívila Centrum právnej pomoci a vyplnila tlačivá – životopis dlžníka, aktuálna životná situácia a zoznam spriaznených osôb a zoznam majetku; zo životopisu dlžníčky vyplýva, že má ukončené základné vzdelanie, v čase podania návrhu Centru právnej pomoci žila v spoločnej domácnosti s druhom; bola zamestnaná s príjmom vo výške 480,- eur a s výdavkami vo výške 400,- eur mesačne. Súd zistil priebeh jej zamestnaní, obdobie nezamestnanosti; okruh jej spriaznených a blízkych osôb; jej veriteľov, medzi ktorými žalobcu neuviedla; žalovaná mala v danom čase bežný účet so zostatkom 3,- eur; z vyhlásenia žalovanej vyplynulo, že v súčasnosti (v čase podávania návrhu) nevlastní žiaden majetok a ani v posledných 3 rokoch nevlastnila majetok väčšej hodnoty, v čase podania návrhu mala viac ako 10 veriteľov, ktorá skutočnosť je zrejماً aj z doloženej indikatívnej informácie z centrálného registra exekúcií (skutočnosti zistené z konkurzného spisu sp.zn. 31OdK/458/2019);
- žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 21.3.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1915592340, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského účelového úveru s určením na refinancovanie vo výške 26.000,- eur, a to na základe jej žiadosti č. 1915592340; peňažné prostriedky boli žalobcom vyplatené v plnej výške; žalovaná poskytnutý úver splácala – uhradila 3 mesačné splátky (04-06/2019); zostatok nesplateného úveru – istina úveru k Zmluve č. 1915592340 bol k dátumu podania prihlášky vo výške 25.396,01 eur (zistené zo Zmluvy o úvere č. 1915592340);
- žalobca si do konkurzného konania žalovanej prihlásil pohľadávku vo výške 25.528,64 eur (25.396,01 eur istina, 132,63 eur úroky).

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 ZKR (právna úprava dlžníka v úpadku), § 1 Vyhlášky MS SR č. 643/2005 Z.z. (právna úprava platobnej neschopnosti), § 166 a nasl. ZKR v znení platnom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a oddĺženia (právna úprava možnosti platobne neschopného dlžníka domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom), § 166f ZKR (právna úprava práva veriteľa dotknutého oddĺžením domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia), § 166g ods. 1, 2 ZKR (právna úprava poctivého/nepoctivého zámeru) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

6. Po zistení, že žalobca je jedným z veriteľov žalovanej, ktorý je dotknutý oddĺžením a zistení, že žaloba bola podaná včas (§ 166 ZKR) skúmal, či žalovaná svojim správaním opísaným v žalobe naplnila niektorý z taxatívne vymenovaných dôvodov nepoctivého zámeru, pre ktorý je súd oprávnený zrušiť povolené oddĺženie. Dospel k záveru, že žalovaná uviedla nepravdivé informácie v žiadosti o poskytnutie úveru a z jej správania pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov od žalobcu sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Uvedené vyplýva aj z dĺžky obdobia od podpisu úverovej zmluvy a výberu peňažných prostriedkov v marci 2019 po návšteve Centra právnej pomoci v júli 2019 až po vydanie uznesenia o vyhlásení konkurzu žalovanej a jej oddĺženie v septembri 2019, v spojení so splácaním poskytnutého úveru (iba 3 mesačné splátky v apríli až v júni 2019).

7. Súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že žalovaná sa v spore síce k žalobe a jej prílohám písomne vyjadrila, ale jej vyjadrenie nie je možné považovať za uvedenie skutkových okolností, ktorými by protirečila tvrdeniam žalobcu, teda v spore nebola aktívna. Mal tak za preukázanú existenciu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR, pretože žalovaná v priebehu konania neuviedla žiadne skutkové okolnosti, z ktorých by vyplývala existencia jej poctivého zámeru spočívajúca v tom, že po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu s následkom oddĺženia vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach

svojich schopností a tiež aj podľa ust. § 166g ods. 2 písm. c), g) a h) ZKR. Na základe uvedeného žalobe vyhovel.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal v konaní žalobcovi.

9. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

9.1. Opätovne poprela, že by mala nepoctivý zámer pri svojom oddlžení a v čase, keď žiadala o poskytnutie refinančného úveru od žalobcu. Zopakovala, že mala viacero dlhov voči nebankovým a bankovým subjektom, ktoré sa snažila usporiadať tak, že požiadala o refinančný úver žalobcu. Účel poskytnutia úveru bol žalobcovi známy. Zdôraznila, že žalobca je profesionálnou finančnou inštitúciou – bankou, kým žalovaná je iba spotrebiteľom bankových služieb. Aj napriek úprimnej snahe žalovanej usporiadať svoje záväzky sa dostala do situácie, že nebola viac schopná splácať jednotlivé splátky refinančného úveru. Žalovaná s dôverou nasledovala rady pracovníka, ktorý jej refinancovanie úveru odporučil. Bolo úlohou žalobcu, aby ako profesionálna finančná inštitúcia preveril spôsobilosť žalovanej riadne splácať úver, bolo jeho úlohou nastaviť jej splátky takým spôsobom, ktorý by žalovaná mohla riadne plniť, prípadne úver vôbec neposkytnúť. Namiesto uvedeného žalobca navrhol žalovanej riešenie jej dlhov poskytnutím refinančného úveru a nastavil jej splátky tak, že sa napriek snahe ich uhrádzať dostala do platobnej neschopnosti.

9.2. V ďalšom zdôraznila, že sa žiadnym spôsobom neobohatila, pretože poskytnutý refinančný úver použila na úhradu starších dlhov. Argumentovala, že o oddlžení mohla požiadať už v čase poskytovania refinančného úveru, pretože už vtedy nemala možnosti a schopnosti naraz uhradiť všetky svoje záväzky. O tejto možnosti sa aj informovala u pracovníka žalobcu, avšak žalobca v snahe poskytnúť úver ju od možnosti žiadať o oddlžení odhovril. Zdôraznila, že toto konanie žalobcu je nepoctivé, pretože v snahe realizovať úver, ponúkol žalovanej riešenie jej zadlženia refinancovaním starších záväzkov, pričom vedome podstupoval neprimerané podnikateľské riziko, ktorým sa snaží zaťažiť žalovanú ako spotrebiteľku bankových služieb.

9.3. Na základe uvedeného žiada rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

10. Žalobca skutočnosti uvádzané v odvolaní považuje za účelové, nedôvodné a neprípustné, nakoľko mohli byť použité už v konaní pred súdom prvej inštancie. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

12. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h) t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolanie prejednal.

12.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému

skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

12.2. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.2.2024 o 10:15 hod. v pojednávacej miestnosti č. 200/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na Úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav na základe dokazovania, ktoré vo veci vykonal. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z vykonaného dokazovania vyplývali, pričom prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP, na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, z ktorých vyvodil správne práva a povinnosti strán sporu.

15. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 1 CSP). Na doplnenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navyše udáva:

Predmetom konania je zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej, ktorý žalobca odôvodňuje naplnením hypotézy podľa § 166g ods. 2 písm. f) a h) ZKR.

16. Ust. § 166g ods. 5 ZKR stanovuje, že v konaní o vyhlásenie konkurzu súd neskúma poctivý zámer dlžníka. Kontrola poctivého zámeru prichádza do úvahy len na základe veriteľskej aktivity po rozhodnutí o oddĺžení. Každý veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia do 6-tich rokov od vyhlásenia oddĺžovacieho konkurzu, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Skúmanie poctivého zámeru sa týka tak činnosti dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie, ako aj po rozhodnutí o oddĺžení. Zákon príkladným spôsobom vymedzuje skutočnosti, ktoré osvedčujú tak poctivý, ako aj nepoctivý zámer.

16.1. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom oddĺženia podľa štvrtej hlavy ZKR nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ale jeho účelom je zbaviť dlžníka - fyzickú osobu jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života a aby negenerovali jeho ďalší úpadok a dlžník mohol sa opätovne postaviť na vlastné nohy po hospodárskej stránke zabezpečenia svojej ďalšej existencie (nález ÚS SR zo dňa 10.01.2017, sp. zn. III.ÚS 570/2016). A naopak, podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu spojeného s oddĺžením nie je možné riešiť situáciu, ktorou sa dlžník snaží zbaviť svojej zodpovednosti vyplývajúcej zo zmluvných vzťahov tak, aby svojim veriteľom (v danom prípade najmä žalobcovi) nemusel uhradiť pohľadávku, pretože takéto konanie spochybňuje poctivý zámer dlžníka a vedie k dôvodným obavám týkajúcich sa zneužitia daného inštitútu oddĺženia samotným dlžníkom, v danom prípade žalovanou.

16.2. Je pravdou, že súd pri vyhlasovaní konkurzu nemá reálnu možnosť skúmať platobnú neschopnosť dlžníka, nemá možnosť posúdiť jeho reálne možnosti a schopnosti plniť dlhy, pretože vychádza z navrhovateľom tvrdenej pravdivosti a úplnosti informácií ním poskytnutých, teda nemožno vylúčiť jeho nepoctivý zámer. Súd teda existenciu poctivého zámeru u dlžníka pri vyhlásení konkurzu neskúma, skúma ju až na návrh veriteľa, že tento u dlžníka absentoval (dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu).

17. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu - povinnosť tvrdiť a na dané tvrdenie predložiť dôkazy preukazujúce jeho pravdivosť (dôkazné bremeno). Povinnosť strany sporu uviesť skutkové tvrdenia a označiť dôkazy preukazujúce ich pravdivosť sa vzťahuje na všetky skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé prívodiť jej úspech v spore. Ide teda o tie právne skutočnosti, ktoré spôsobia vznik jej nároku alebo zánik jej povinnosti (skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku, žalovaného prostriedkami procesnej obrany). Dôsledkom toho, že tvrdenie nie je preukázané (resp. súd ho nepovažuje za pravdivé) je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

17.1. Na uvedené odvolací súd poukazuje, pretože chce zdôrazniť, že rozhodnutie vo veci samej je ovplyvnené aktivitou strán sporu, t. j. ich tvrdeniami a označovaním dôkazov na preukázanie ich pravdivosti, ktoré sú následne sudcom v zmysle princípu voľného hodnotenia dôkazov vyhodnocované ako preukázané alebo nie (resp. preukázané s vysokou pravdepodobnosťou).

17.2. § 151 ods. 1 CSP stanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, ktoré si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí.

18. Žalovaná reagujúc na uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 22.4.2020 č.k. 32Odi/2/2020-53 vydané podľa § 167 CSP uviedla len to, že nesúhlasí so žalobou, nakoľko úver v danom období riadne splácala. Pojednávanie vytyčeného na deň 6.6.2023 sa nezúčastnila, svoju neúčast' neospravedlnila a nepožiadala o jeho odročenie (na pojednávaní bolo meritórne rozhodnuté).

19. Vychádzajúc z ust. § 151 ods. 1 CSP, tvrdenia uvádzané v žalobe žalovaná účinne nepoprela, preto ich súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako nesporné. Žalovaná až v odvolaní tvrdí, že prostriedky od žalobcu použila na úhradu starších dlhov a poukazuje na nepoctivé konanie žalobcu, ktoré má spočívať v tom, že jej poskytol úver za vedomého neprimeraného rizika, žalovanú „odhovoril“ od návrhu na oddĺženie a navrhol jej riešenie neschopnosti splácať doposiaľ poskytnuté úvery ich refinancovaním.

20. K týmto novým tvrdeniam odvolací súd udáva:

Jednou zo zásad ovládajúcich sporové konanie je zásada koncentrácie konania, ktorá znamená, že strany sporu nemôžu vykonávať niektoré procesné úkony kedykoľvek počas konania, ale len v jeho určitom štádiu. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania sú prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (skutkové tvrdenie, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky - § 149 CSP). Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania nie je uplatnený včas, nebude sa naň prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Včas nie je uplatnený, ak ho strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Najneskôr je možné ich predložiť do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie o skončení dokazovania (§ 154 CSP).

21. Je pravdou, že prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, možno za istých okolností, ak neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie (tzv. „novoty“) uplatniť aj v odvolacom konaní, a to za podmienok uvedených v § 366 CSP a to vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie. Aj tu však platí, že musia byť uplatnené do konca lehoty na podanie odvolania.

22. Na uvedené odvolací súd poukázal vzhľadom na skutočnosť, že neboli na predloženie týchto skutkových tvrdení v spore splnené procesné podmienky (ich splnenie odvolateľka ani netvrdí); preto na ne odvolací súd nemohol prihliadať. Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že ak by aj na tieto skutkové tvrdenia prihliadať mohol, žalovaná na ich preukázanie neoznačila žiadne dôkazy. Opäť len pre úplnosť sa žiada uviesť, že v zozname veriteľov sú uvedení aj veritelia, o ktorých žalovaná tvrdí, že boli uspokojení poskytnutým úverom od žalobcu.

23. Na základe uvedeného tak odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu bol priznaný v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).